

ความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับการบริหารวิชาการของผู้บริหาร โรงเรียนพิบูลอุปถัมภ์ ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากรุงเทพมหานคร

ปรางทิพย์ บุญโตนค*

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับการบริหารวิชาการของผู้บริหาร โรงเรียนพิบูลอุปถัมภ์ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากรุงเทพมหานคร โดยจำแนกประเภทและประสบการณ์ในการทำงาน กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย คือครูโรงเรียนพิบูลอุปถัมภ์สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากรุงเทพมหานคร จำนวน 103 คน ซึ่งได้จากการเปิดตารางสำเร็จรูปของ Krejcie and Morgan โดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Landom Sampling) เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถามที่ผ่านการทดสอบหาค่าความเชื่อมั่น ด้วยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's alpha coefficient) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม เท่ากับ .953 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ร้อยละ การหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน วิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับการบริหารวิชาการของผู้บริหาร โรงเรียนพิบูลอุปถัมภ์ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากรุงเทพมหานคร จำแนกตามเพศ วิเคราะห์โดยค่า t-test แบบ Independent ส่วนจำแนกตามประสบการณ์ในการทำงานโดยใช้ค่า one-way analysis of variance เมื่อพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ .5 จึงทดสอบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีเชฟเฟ (Scheffe's post hoc comparison)

ผลการวิจัยพบว่า

1. ความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร โรงเรียนพิบูลอุปถัมภ์ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านทั้ง 4 ด้านพบว่าครูมีความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร โรงเรียนพิบูลอุปถัมภ์ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากรุงเทพมหานคร อยู่ในระดับมากทุกด้าน
2. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร โรงเรียนพิบูลอุปถัมภ์ โดยภาพรวมและรายด้าน ไม่แตกต่างกัน และจำแนกตามประสบการณ์การทำงานโดยภาพรวมและรายด้าน ไม่แตกต่างกัน

* นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

คำสำคัญ

ความคิดเห็นของครู, การบริหารงานวิชาการ

บทนำ

ในปัจจุบันความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีทำให้สังคมเกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ทำให้คนในสังคมต้องปรับปรุงและพัฒนาตนเองอยู่เสมอ การศึกษาถือว่าเป็นเครื่องมือที่สำคัญที่สุดในการพัฒนาประชากรให้มีคุณภาพ และจะช่วยเสริมสร้างความรู้ ความคิด ทักษะในการดำรงชีวิตที่มีคุณภาพ ส่งผลให้สังคมและประเทศมีความเจริญก้าวหน้าตามไปด้วย ในการพัฒนาประเทศที่สำคัญที่สุดคือการพัฒนานคนให้มีคุณภาพโดยต้องจัดการศึกษาอย่างทั่วถึง และมีคุณภาพ ซึ่งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ 2550 ได้บัญญัติการจัดการศึกษาใน มาตราที่ 80 “การพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการจัดการศึกษาในทุกระดับและทุกรูปแบบให้ สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคม จัดให้มีแผนการศึกษาแห่งชาติกฎหมาย เพื่อพัฒนาการศึกษาของชาติ จัดให้มีการพัฒนาคุณภาพครู และบุคลากรทางการศึกษาให้ก้าวหน้าทันต่อการเปลี่ยนแปลงของสังคมโลก รวมทั้งปลูกฝังผู้เรียนให้มีจิตสำนึกของความเป็นไทยอันมี พระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ส่งเสริมสนับสนุนการกระจายอำนาจเพื่อให้องค์กรการปกครอง ส่วนท้องถิ่น ชุมชน องค์กรทางศาสนา และเอกชนจัดและให้มีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาให้ เท่าเทียมสอดคล้องกับนโยบายพื้นฐานของรัฐ ส่งเสริมและสนับสนุนการศึกษาวิจัยในศิลปะแขนง ต่างๆและเผยแพร่ข้อมูลผลการศึกษาวิจัยที่ได้รับทุนสนับสนุนการศึกษาวิจัยของรัฐ ส่งเสริมและ สนับสนุนความรู้ความสามัคคีและการเรียนรู้ ปลูกจิตสำนึกและเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณีของชาติ ตลอดจนค่านิยมอันดีงาม และภูมิปัญญาท้องถิ่น ” พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ 2542 แก้ไขเพิ่มเติม(ฉบับที่ 2) พ.ศ 2545และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) พ.ศ 2553 มาตรา 39 ได้กำหนดให้กระทรวงศึกษาธิการกระจายอำนาจการ บริหาร และ การจัดการศึกษาไปยังสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาและสถานศึกษา ดังนั้นการบริหาร สถานศึกษาภายหลังการปฏิรูปการศึกษาจึงมี 4 ด้าน คือ วิชาการ งบประมาณ งานบริหารบุคคล และ บริหารทั่วไป โดยต้องการให้สถานศึกษาดำเนินการโดยอิสระ คล่องตัว รวดเร็วและสอดคล้องกับ ความต้องการของผู้เรียน สถานศึกษา ชุมชน ท้องถิ่น และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกฝ่าย ซึ่งจะทำให้ สถานศึกษามีความเข้มแข็งทางด้านการบริหารจัดการ การพัฒนาหลักสูตร กระบวนการเรียนรู้ การวัดและประเมินผล รวมทั้งการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน ชุมชน ท้องถิ่นได้อย่างมีคุณภาพและ ประสิทธิภาพ

จากการเปลี่ยนแปลงของสังคมโลกและการปรับเปลี่ยนการบริหารดังที่กล่าวมาทำให้สถานศึกษาต้องมีการปรับวิสัยทัศน์ กระบวนการทำงานของสถานศึกษาเพื่อให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงและสนองต่อนโยบายของหน่วยเหนือ สิ่งเหล่านี้จะเกิดการเปลี่ยนแปลงได้ต้องอาศัยผู้นำสถานศึกษานั้นคือ ผู้บริหารสถานศึกษาที่ทำหน้าที่บริหารงานทั้ง 4 งานให้ประสบความสำเร็จ ซึ่งงานวิชาการเป็นงานหลัก

ดังนั้น ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษาความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนพิบูลอุปถัมภ์ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากรุงเทพมหานคร ว่ามีความคิดเห็นอย่างไรต่อการบริหารวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาและส่งเสริมการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนพิบูลอุปถัมภ์ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากรุงเทพมหานคร
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนพิบูลอุปถัมภ์ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากรุงเทพมหานคร จำแนกตามเพศและประสบการณ์การทำงาน

สมมุติฐานของการวิจัย

1. ครูที่มีเพศต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนพิบูลอุปถัมภ์ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากรุงเทพมหานคร แตกต่างกัน
2. ครูที่มีประสบการณ์ในการสอนต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนพิบูลอุปถัมภ์ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากรุงเทพมหานคร แตกต่างกัน

ขอบเขตของการวิจัย

ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตของการวิจัยความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนพิบูลอุปถัมภ์ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากรุงเทพมหานคร ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ครูในโรงเรียนโรงเรียนพิบูลอุปถัมภ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2560 จำนวน 135 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ครูโรงเรียนพิบูลอุปถัมภ์พิบูลอุปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากรุงเทพมหานคร จำนวน 103 คน ซึ่งได้จากการเปิดตารางสำเร็จรูปของ Krejcie and Morgan กำหนดกลุ่มตัวอย่างที่ระดับความเชื่อมั่น 95% ยอมให้เกิดความคลาดเคลื่อนได้ $\pm 5\%$ ใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Landom Sampling)

2. ตัวแปรที่ศึกษา

2.1 ตัวแปรต้น (Independent Variable) ได้แก่

2.1.1 เพศ ประกอบด้วย (1) ชาย (2) หญิง

2.1.2 ประสบการณ์การทำงานของครูจำแนกเป็น (1) กลุ่มที่มีประสบการณ์น้อยกว่า 5 ปี (2) กลุ่มที่มีประสบการณ์ 5-10 ปี (3) กลุ่มที่มีประสบการณ์มากกว่า 10 ปีขึ้นไป

2.2 ตัวแปรตาม (Dependent Variable) ได้แก่ความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนพิบูลอุปถัมภ์ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากรุงเทพมหานคร 4 ด้าน ได้แก่ 1) การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา 2) การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ 3) การวัดผล ประเมินผล และดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน 4) การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา หาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item objective Congruence : IOC) และหาค่าความเชื่อมั่นโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha coefficient) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.953 โดยแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ และประสบการณ์การทำงาน เป็นแบบเลือกตอบ (Check list)

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนพิบูลอุปถัมภ์ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากรุงเทพมหานคร เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ คือ ความคิดเห็น มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนความคิดเห็นมากที่สุดไปหาน้อยที่สุด คือ 5,4,3,2,1

การวิเคราะห์ข้อมูล

นำผลที่ได้มาวิเคราะห์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป ทำการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับดังต่อไปนี้

1. นำข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับเพศ ประสบการณ์การทำงาน ใช้การแจกแจงค่าความถี่และค่าร้อยละ

2. ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับการบริหารวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนพิบูลอุปถัมภ์ในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร ใช้น้ำหนักคะแนนตามระดับความคิดเห็นในแต่ละรายการ แล้ววิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เป็นรายด้าน รายข้อ และกำหนดเกณฑ์ในการแปลความหมาย ดังนี้

4.50-5.00 หมายถึง เห็นด้วยในระดับมากที่สุด

3.50-4.49 หมายถึง เห็นด้วยในระดับมาก

2.50-3.49 หมายถึง เห็นด้วยในระดับปานกลาง

1.50-2.49 หมายถึง เห็นด้วยในระดับน้อย

1.00-1.49 หมายถึง เห็นด้วยในระดับน้อยที่สุด

3. เปรียบเทียบความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับการบริหารวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนพิบูลอุปถัมภ์ในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากรุงเทพมหานคร 4 ด้าน คือ 1) การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา 2) การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ 3) การวัดผล ประเมินผล และดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน และ 4) การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาจำแนกตาม เพศ ประสบการณ์การทำงาน โดยทดสอบสมมุติฐาน ดังนี้

3.1 ครูที่มีเพศต่างกันมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนแตกต่างกัน โดยใช้การทดสอบค่าที (t-test)

3.2 ครูที่มีประสบการณ์การทำงานต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนแตกต่างกัน โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (one-way ANOVA) ถ้าพบว่ามีความแตกต่างอย่างมีนัยทางสถิติที่ .05 จึงทำการเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ ตามวิธีของ Scheffe (Scheffe's post hoc comparison)

ผลการวิจัย

ผลการศึกษาความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนพิบูลอุปถัมภ์ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากรุงเทพมหานคร สรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. ครูมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนพินุลอุปถัมภ์ ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า มีการปฏิบัติงาน มากทุกด้าน เรียงลำดับ 3 ลำดับแรก ได้แก่ ด้านการวัดผลประเมินผล และดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ และด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา

2. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนพินุลอุปถัมภ์ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากรุงเทพมหานคร

2.1 ครูที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนพินุลอุปถัมภ์ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากรุงเทพมหานคร โดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

2.2 ครูที่มีประสบการณ์การทำงานต่างกันครูที่มีประสบการณ์ในการทำงาน ต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน โดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผล

สรุปผลการศึกษาความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนพินุลอุปถัมภ์ ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากรุงเทพมหานคร มีประเด็นสำคัญนำมาอภิปรายผล ดังนี้

1. ครูมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนพินุลอุปถัมภ์ ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะผู้บริหารโรงเรียนให้ความสำคัญว่างานวิชาการเป็นงานหลักของโรงเรียนโดยส่งเสริมและพัฒนาครูให้มีความรู้ทักษะกระบวนการเรียนการสอนเพื่อนำไปใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนมีการกำกับติดตามอย่างใกล้ชิด เพื่อเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจขวัญกำลังใจให้กับครูและบุคลากรที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้สามารถร่วมกันจัดกิจกรรมการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องเหมาะสมกับสถานการณ์ที่มีการเปลี่ยนแปลง และขณะนี้ในยุคแห่งการปฏิรูปการศึกษา จึงทำให้ผู้ที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายมีส่วนสำคัญยิ่งในการพัฒนางานวิชาการ และต้องส่งเสริมให้ครูมีพัฒนาการด้านวิชาการ ซึ่งสอดคล้องกับอุทัย บุญประเสริฐ (2540, หน้า 34) ได้กล่าวไว้ว่า การบริหารวิชาการเป็นงานหลักของโรงเรียนมีความสำคัญยิ่งต่อการจัดการสถานศึกษาให้บรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ มาตรฐานคุณภาพการศึกษาปรากฏเด่นชัด เมื่อการบริหารงานวิชาการประสบผลสำเร็จ สอดคล้องกับอรุณทัย สงศรี(2555, หน้า 90) ได้ศึกษาการมีส่วนร่วมของ

ครูในการบริหารงานวิชาการของครู อำเภอบ้านฉาง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาระยอง เขต 1 โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ นุชรี เอี่ยมไผ่(2557) ศึกษาเรื่อง *ความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารวิชาการของผู้บริหาร โรงเรียน สำนักงานเขตมีนบุรี สังกัดกรุงเทพมหานคร* พบว่าการบริหารวิชาการในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เช่นกัน

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านเรียงตามค่าสูงสุดสามารถนำมาอภิปรายผล ดังนี้

1.1 ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา พบว่า ครูความเห็นเกี่ยวกับการบริหารงาน วิชาการของผู้บริหาร โรงเรียนพิบูลอุปถัมภ์ ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา กรุงเทพมหานคร ภาพรวมอยู่ในระดับมาก อาจเนื่องจากผู้บริหารตระหนักถึงความสำคัญของ หลักสูตรในฐานะที่เป็นตัวกำหนดแนวทางในการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ที่ดีและถูกต้องให้แก่ ผู้เรียน ซึ่งสอดคล้องกับแนวความคิดของใจทิพย์ เชื้อรัตนวงศ์(2545) ซึ่งกล่าวว่าการนำหลักสูตร ไปใช้อย่างเป็นขั้นตอนสำคัญที่สุดในการปฏิบัติเป็นการทำให้ผู้เรียนบรรลุตามจุดหมายที่กำหนด ไว้ได้เพราะครูเป็นผู้พัฒนาหลักสูตรและนำหลักสูตร ไปใช้ให้เกิดประสิทธิภาพต่อผู้เรียนให้มากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของฐนิดา กลิคุณ(2560) ศึกษาเรื่อง*การบริหารวิชาการของผู้บริหาร สถานศึกษาตามความคิดเห็นของครู โรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองพัทลุง จังหวัดพัทลุง* พบว่า ครู ในโรงเรียนสังกัดเทศบาลเมืองพัทลุง จังหวัดพัทลุง มีความคิดเห็นว่าบทบาทของผู้บริหารในด้าน การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษามีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก

1.2 ด้านการพัฒนาระบบการเรียนรู้ พบว่า ครูมีความเห็นเกี่ยวกับการบริหารงาน วิชาการของผู้บริหาร โรงเรียนพิบูลอุปถัมภ์ ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา กรุงเทพมหานคร ภาพรวมอยู่ในระดับมาก อาจเนื่องจากผู้บริหารต้องการปฏิบัติตามนโยบาย จุดเน้นของกระทรวงศึกษาธิการที่ให้ความสำคัญกับการปฏิรูประบบการเรียนการสอนเพื่อให้ นักเรียนเป็นคนดีมีคุณภาพตามสังคมมุ่งหวัง โดยกำหนดให้ผลักดันยุทธศาสตร์นโยบายของ กระทรวงศึกษาธิการให้เกิดความชัดเจนด้านยุทธศาสตร์ และกระบวนการในการทำงานเรื่อง ที่ได้รับการพิจารณาเป็นอันดับแรก คือ การปฏิรูปการเรียนการสอน เพื่อให้ครูปรับการเรียน เปลี่ยน การสอน เพื่อสนองนโยบายกระทรวงศึกษาธิการ ดังที่ รุจิรุ ภู่อาระ และจันทราภรณ์ สงวนนาม กล่าวว่าการพัฒนาระบบการเรียนรู้หรือที่เรียกว่าการปฏิรูปการเรียนรู้ ทั้งในส่วนของวิธีการ เรียนและวิธีการสอน ครูจะต้องสอนโดยยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ การเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้มี ประสบการณ์การเรียนรู้ การคิด สามารถใช้ทักษะในการแก้ปัญหาในการดำรงชีวิตประจำวันได้ ซึ่งเป็นไปตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ 2542 มาตรา 22 ว่า การจัดการศึกษาต้องยึด หลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้และถือว่าผู้เรียนสำคัญที่สุด

กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ สอดคล้องกับงานวิจัยของ ชัยวัฒน์ ศรีวัฒนา(2547)ศึกษาเรื่อง *บทบาททางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนในทัศนะของครูผู้สอนสังกัดกรุงเทพมหานคร* ผลการวิจัยพบว่า บทบาททางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนตามทัศนะของครูผู้สอน มีการปฏิบัติด้านการเรียนการสอนมากที่สุดเช่นเดียวกับงานวิจัยของ กาญจณี พิณิจลำดวล(2553) ศึกษาเรื่อง *ความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับบทบาทของผู้บริหารในการบริหารงานวิชาการ ในโรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานนทบุรี เขต 2* พบว่า บทบาทของผู้บริหารในการบริหารงานวิชาการด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก

1.3 ด้านการวัดผลประเมินผล และดำเนินการเทียบโอนผลการเรียนพบว่า ครูมีความเห็นเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนพิบูลอุปถัมภ์ ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากรุงเทพมหานคร ภาพรวมอยู่ในระดับมากอาจเนื่องจากผู้บริหารส่งเสริมสนับสนุนให้ครูใช้วิธีการวัดผลตามสภาพจริงและมีการประสานความร่วมมือกับสถานศึกษาอื่นในด้านการวัดผลประเมินผลและการเทียบโอนผลการเรียนของผู้เรียนสอดคล้องกับงานวิจัยของอานนท์ คนขยัน,คมสันท์ ขจรปัญญาไพศาล และศักดิ์สิทธิ์ ฤทธิลัน(2558) ศึกษาเรื่อง *แนวทางการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดมุกดาหาร* พบว่า ผู้บริหารเกี่ยวกับการวัดผลประเมินผลของสถานศึกษาไว้อย่างชัดเจนมีการวัดผลประเมินผลสอดคล้องกับเหตุการณ์ที่เปลี่ยนแปลง บทบาทผู้บริหารเกี่ยวกับการวัดผลประเมินผล และดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน อยู่ในระดับมาก

1.4 ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาพบว่า ครูมีความเห็นเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนพิบูลอุปถัมภ์ ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากรุงเทพมหานคร ภาพรวมอยู่ในระดับมาก อาจเนื่องจากผู้บริหารส่งเสริมให้ครูมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องการทำวิจัยในชั้นเรียน รวมถึงสามารถนำไปปฏิบัติได้จริง มีการสนับสนุนการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูในด้านอุปกรณ์และมีโครงการประกวดวิจัย สื่อนวัตกรรมเพื่ออภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับงานวิจัย เปิดโอกาสให้ครูได้เผยแพร่ผลงานวิจัยทั้งในและนอกโรงเรียน สอดคล้องกับสำนักงานปฏิรูปการศึกษา(2545, หน้า 17) ได้สรุปว่าความสามารถและหน้าที่สำคัญของผู้บริหารสถานศึกษาต่อการส่งเสริมการวิจัย ได้แก่ความสามารถในการส่งเสริมและสนับสนุนให้ครูทำวิจัยเพื่อพัฒนาผู้เรียน หลักสูตร กระบวนการเรียนรู้ การใช้สื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอน และสามารถรวบรวมและเผยแพร่ผลการทำวิจัย เพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษารวมทั้งสนับสนุนให้ครูนำผลวิจัยมาใช้ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา สอดคล้องกับ งานวิจัยของ ศิริรัตน์ วงษ์ศรีแก้ว(2557) ศึกษาเรื่อง *ความคิดเห็นของครูที่มีต่อสมรรถนะการบริหารงานวิชาการ*

ของผู้บริหารสถานศึกษาเอกชนในระดับมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2 พบว่า ครูเห็นว่าบทบาทผู้บริหารวิชาการเกี่ยวกับการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาอยู่ในระดับมาก

2. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร โรงเรียนปิณฑุลอุปถัมภ์ในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา จำแนกตามเพศ ประสบการณ์การทำงาน ดังนี้

2.1 ครูที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารวิชาการโรงเรียนโดยภาพรวม และรายด้านไม่แตกต่างกัน ผลการวิจัยนี้ไม่เป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้เนื่องจากผู้บริหารให้ความสำคัญกับครูในการปฏิบัติงานวิชาการอย่างเท่าเทียมกันทำให้ปัจจัยด้านเพศของครูไม่ส่งผลต่อการบริหารวิชาการผู้บริหารโรงเรียน ดังที่ ภิญญู สาธร (2526, หน้า 13) ได้กล่าวไว้ว่า ผู้บริหารมีหน้าที่กำหนดนโยบายการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน ส่งเสริมให้ครูได้รับความรู้ในเรื่องที่เป็นประโยชน์ต่อการปฏิบัติหน้าที่ครูรวมทั้งกระตุ้นให้เกิดการตื่นตัวและดำเนินงานร่วมกับครูเกี่ยวกับงานวิชาการในโรงเรียน สอดคล้องกับงานวิจัยของ สมคิด มานะคิด , สุวรรณ โชติสุกานต์ และอรสา จรุงธรรม(2554) ศึกษาเรื่อง การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนในทัศนะของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปราจีนบุรี พบว่า ครูที่มีความคิดเห็นในการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน จำแนกตามเพศสภาพของผู้ตอบแบบสอบถามโดยภาพรวม และรายด้านไม่แตกต่างกัน เช่นเดียวกับงานวิจัยของ ฉัตรสุดา อมรชาติ และจารุณี แก้วเย็น(2558) ศึกษาเรื่อง การบริหารวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาอำเภอสุคริพ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานราธิวาส เขต 2 พบว่า ผลเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูที่มีเพศต่างกันมีความคิดเห็นต่อการบริหารวิชาการของผู้บริหารไม่แตกต่างกัน

2.2 ครูที่มีประสบการณ์การทำงานต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนโดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน ผลการวิจัยนี้ไม่เป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้เพราะเนื่องจากผู้บริหารเห็นความสำคัญกับครูเท่าๆกัน โดยครูทุกคนมีสิทธิ เสรีภาพและโอกาสในการแสวงหาความรู้และการปฏิบัติหน้าที่และภาระงานที่ต้องรับผิดชอบเท่าๆกันทำให้ความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของ ศิริรัตน์ วงษ์ศรีแก้ว(2559) ศึกษาเรื่อง ความคิดเห็นของครูที่มีต่อสมรรถนะการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาเอกชนในระดับมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2 พบว่า ครูผู้สอนที่มีประสบการณ์การสอนต่างกันมีความคิดเห็นต่อสมรรถนะการบริหารวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาเอกชนในระดับมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2 โดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

เช่นเดียวกับ ชุตินา นิธิพงษ์ (2559) ศึกษาเรื่อง การศึกษาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาตามความคิดเห็นของครู สังกัดเทศบาลนครระยอง จังหวัดระยอง พบว่า ครูผู้สอนที่มีประสบการณ์ต่างกันมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา ครู สังกัดเทศบาลนครระยอง จังหวัดระยอง ในภาพรวมไม่แตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

จากผลการวิจัยในครั้งนี้ ความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับการบริหารวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนปิบูลอุปถัมภ์ในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากรุงเทพมหานคร ทุกด้านอยู่ในระดับมากและเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านอยู่ในระดับมากทุกด้าน ด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยกว่าด้านอื่นๆ คือ ด้านการพัฒนาหลักสูตร มีค่าเฉลี่ยน้อยกว่าด้านอื่นๆ และเมื่อพิจารณาการบริหารวิชาการของผู้บริหารด้านการพัฒนาหลักสูตรเป็นรายข้อ พบว่า การเพิ่มเติมเนื้อหาแต่ละรายวิชาที่สอดคล้องกับสภาพปัญหาความต้องการของผู้เรียน การจัดอบรมสัมมนาครูให้เข้าใจเกี่ยวกับการใช้หลักสูตร มีค่าเฉลี่ยต่ำเมื่อเทียบกับด้านเดียวกัน ส่วนการเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากรุงเทพมหานครและประสบการณ์การทำงาน ผลการวิจัยพบว่าความคิดเห็นของครูที่มีเพศและประสบการณ์การทำงานต่างกัน มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

1. จัดทำขั้นตอนการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาให้เป็นระบบ เพื่อความชัดเจนในการตรวจสอบ กำกับติดตาม การร่วมกันนำเสนอปัญหาที่พบร่วมกันระหว่างครูผู้สอนกับผู้บริหาร สิ่งสำคัญคือการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาต้องสอดคล้องกับบริบทของสถานศึกษา
2. สนับสนุน ส่งเสริมการพัฒนาตนเองของครูทุกกลุ่มประสบการณ์การทำงานอย่างสม่ำเสมอ

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยต่อไป

1. ควรจะมีการศึกษาปัญหา ความต้องการของครูผู้สอนผู้บริหารสถานศึกษารวมทั้งผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในด้านการบริหารวิชาการของโรงเรียนปิบูลอุปถัมภ์ในสังกัดพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากรุงเทพมหานคร เพื่อนำไปใช้ในการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนอย่างต่อเนื่อง
2. ควรศึกษาปัจจัยด้านอื่นๆ ที่มีผลต่อการพัฒนางานวิชาการของผู้บริหาร เช่น งานบริหารงานงบประมาณ งานบริหารงานบุคคล งานบริหารงานทั่วไป เป็นต้น

เอกสารอ้างอิง

- ภัทรมน อินใหม่.(2558).ความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษาของ
โรงเรียนกระทุ่มวิทยาลัยสังกัดเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 14.วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร
มหาบัณฑิต,มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- สมชาย คำปลิว.(2549).การศึกษาบทบาทการบริหารวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา ขั้นพื้นฐาน
ระดับมัธยมศึกษา อำเภอราศีไศล จังหวัดศรีสะเกษ.วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
การบริหารการศึกษา:วิทยาลัยเฉลิมกาญจนา.
- อัญชรี โพธิ์ทอง.(2551).สภาพการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษาตามความคิดเห็นของครูใน
โรงเรียนสังกัดเทศบาลเมือง จังหวัดสระบุรี,วารสารวิจัยรามคำแหง. ปีที่11ฉบับที่1 หน้า 49
- ภัทรมน อินใหม่.(2558).ความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษาของ
โรงเรียนกระทุ่มวิทยาลัยสังกัดเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 14.วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร
มหาบัณฑิต,มหาวิทยาลัยรามคำแหง.